

Wytyczne dotyczące przekazywania informacji właściwym krajowym organom nadzoru

Wytyczne dotyczące przekazywania informacji właściwym krajowym organom nadzoru

Wprowadzenie

- 1.1. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. (zwanego dalej rozporządzeniem ustanawiającym EIOPA lub rozporządzeniem)¹ EIOPA wydaje wytyczne adresowane do właściwych krajowych organów nadzoru dotyczące sposobu postępowania w okresie przygotowawczym poprzedzającym wdrożenie przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (dyrektywy Wypłacalność II)².
- 1.2. Podstawą niniejszych wytycznych są art. 35, 220 i 254 dyrektywy Wypłacalność II.
- 1.3. W przypadku nieprzyjęcia niniejszych wytycznych przygotowawczych, europejskie krajowe organy nadzoru mogą uznać za wskazane opracowanie rozwiązań krajowych w celu zapewnienia należytego nadzoru opartego na analizie ryzyka. Brak spójnego i zbieżnego systemu sprawowania nadzoru na szczeblu UE może doprowadzić do powstania zróżnicowanych rozwiązań krajowych ze szkodą dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- 1.4. Przyjęcie spójnego i zbieżnego podejścia w ramach przygotowań do wdrożenia przepisów dyrektywy Wypłacalność II ma kluczowe znaczenie. Niniejsze wytyczne powinny być postrzegane jako element prac przygotowawczych poprzedzających wdrożenie dyrektywy Wypłacalność II – ich celem jest ułatwienie przygotowań do stosowania przepisów tej dyrektywy w kluczowych obszarach, aby zapewnić prawidłowe zarządzanie zakładami oraz zapewnić, że krajowe organy nadzoru dysponują odpowiednimi informacjami. Wspomniane obszary obejmują system zarządzania, w tym system zarządzania ryzykiem, oraz prospektywną ocenę własnych ryzyk (przeprowadzaną na podstawie zasad własnej oceny ryzyka i wypłacalności, tzw. ORSA), proces przedaplikacyjny modeli wewnętrznych oraz przedkładanie informacji właściwym krajowym organom nadzoru.
- 1.5. Rozpoczęcie przygotowań z odpowiednim wyprzedzeniem jest kluczowe dla zagwarantowania, że w momencie pełnego wejścia przepisów dyrektywy Wypłacalność II w życie, zakłady i właściwe krajowe organy nadzoru będą dobrze przygotowane i będą w stanie stosować wymogi nowego systemu.

¹ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48–83.

² Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1–155.

Dlatego też oczekuje się, że właściwe krajowe organy nadzoru będą prowadziły dialog z zakładami.

- 1.6. W ramach przygotowań do wdrożenia dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny wprowadzić wytyczne od dnia 1 stycznia 2014 r. zgodnie z procedurą przewidzianą w tym dokumencie, tak aby zapewnić podjęcie odpowiednich kroków przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji.
- 1.7. Właściwe krajowe organy nadzoru są zobowiązane do przedstawiania EIOPA sprawozdania z postępu prac związanych z wdrażaniem niniejszych wytycznych do końca lutego roku następującego po roku objętym sprawozdaniem, przy czym pierwsze takie sprawozdanie obejmujące okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2014 r. należy przedłożyć do dnia 28 lutego 2015 r.
- 1.8. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przygotowały się do posiadania odpowiednich systemów i struktur, umożliwiających im odpowiednią wymianę informacji z krajowymi organami nadzoru.
- 1.9. W ramach przygotowań do wdrożenia dyrektywy Wyłatalność II, w okresie przygotowawczym, poprzedzającym stosowanie dyrektywy Wyłatalność II, właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by informacje zawarte w niniejszych wytycznych były przekazywane przynajmniej przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz ubezpieczeniowe grupy kapitałowe, które reprezentują znaczący udział w rynku krajowym. Informacje te powinny być przekazywane dodatkowo w stosunku do wszelkich informacji przekazywanych organom nadzoru w związku z obowiązującymi wymogami.
- 1.10. Okres przygotowawczy należy traktować jako okazję dla właściwych krajowych organów nadzoru i zakładów do nawiązania lub rozwoju dialogu na temat stosowania wymogów dotyczących przekazywania informacji. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny rozważyć przekazywane informacje. Od właściwych krajowych organów nadzoru nie będzie się oczekiwać podejmowania środków wykonawczych ani działań regulacyjnych, ale wydaje się odpowiednie przedyskutowanie i planowanie przez nie, wspólnie z zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji, kwestii dotyczących osiągniętych przez zakłady postępów. Otrzymywane dane należy wykorzystywać wyłącznie do celów oceny i poprawy stanu przygotowania zakładów do spełnienia wymogów dyrektywy Wyłatalność II.
- 1.11. Zgodnie z planem Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) w okresie przygotowawczym roczne informacje należy przekazać jeden raz przed rozpoczęciem stosowania przepisów dyrektywy Wyłatalność II, a przekazane informacje kwartalne powinny dotyczyć trzeciego kwartału poprzedzającego termin rozpoczęcia stosowania tej dyrektywy. Początkowe terminy przekazania informacji

zaproponowano w oparciu o założenie, że dyrektywa Wyłatalność II będzie obowiązywała od dnia 1 stycznia 2016 r. W związku z tym terminy przekazania informacji zostaną zweryfikowane pod koniec 2013 r. na podstawie aktualnego zaawansowania prac nad dyrektywą Omnibus II (OMDII).

- 1.12. Nie należy zakładać, że organ nadzoru zatwierdził poszczególne pozycje lub metody wymagane na mocy dyrektywy Wyłatalność II.
- 1.13. Odnośnie do przekazania informacji na temat modeli wewnętrznych, cel ich przekazywania w okresie przygotowawczym bierze pod uwagę potrzebę przygotowania się zakładów na ewentualność, że ich model wewnętrzny nie uzyska akceptacji, a także potrzebę przygotowania się zakładów do regularnego przekazywania informacji po wprowadzeniu w życie dyrektywy Wyłatalność II.
- 1.14. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uczestniczące w procesach przedaplikacyjnych modeli wewnętrznych powinny przekazać informacje dotyczące wyliczeń kapitałowego wymogu wyłatalności zarówno za pomocą pełnych lub częściowych modeli wewnętrznych, jak i formuły standardowej. Sposób przekazania informacji dotyczących wyliczeń za pomocą formuły standardowej zdefiniowano w „Wytycznych dotyczących procesów przedaplikacyjnych modeli wewnętrznych”, podczas gdy sposób przekazania informacji dotyczących wyliczeń za pomocą pełnych lub częściowych modeli wewnętrznych zdefiniowano w niniejszych wytycznych. W sprawozdaniu opisowym w okresie przygotowawczym należy przekazać jedynie część informacji wchodzących w zakres wymogów przewidzianych w systemie Wyłatalność II. Uznano, że przedkładanie pełnego sprawozdania byłoby zbyt obciążające, a zakres podany w treści niniejszych wytycznych powinien pozwolić na właściwe przygotowanie pełnego sprawozdania opisowego, gdy dyrektywa Wyłatalność II będzie już obowiązywać.
- 1.15. Ponadto wymagane informacje ilościowe stanowią podzbiór pełnego pakietu sprawozdawczości. W związku z tym, w okresie przygotowawczym, niektóre informacje, nie będą mieć zastosowania.
- 1.16. W odniesieniu do przekazywania informacji na poziomie funduszu wyodrębnionego, EIOPA uważa za bardzo istotne, aby zakłady przygotowały się do wyliczania i przekazywania informacji w podziale na fundusze wyodrębnione, zarówno na poziomie pojedynczego zakładu, jak również na poziomie grupy, gdyż jest to niezwykle istotna część systemu Wyłatalność II. Z tego względu utrzymano wymóg przekazywania informacji dla głównych istotnych funduszy wyodrębnionych oraz dla pozostałej działalności na poziomie pojedynczego zakładu oraz na poziomie grupy. EIOPA zaangażuje się w dialog z interesariuszami rynkowymi, aby zapewnić uwzględnienie właściwego podejścia w specyfikacji technicznej w odniesieniu do obliczania kapitałowego wymogu wyłatalności na poziomie pojedynczego zakładu lub na poziomie grupy w przypadku zakładów posiadających fundusze wyodrębnione.

- 1.17. W ramach przygotowań do wdrożenia dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru mogą chcieć wykorzystywać opracowaną przez EIOPA taksonomię do celów przekazywania informacji. W związku z tym została udostępniona odpowiednia dokumentacja pomocnicza pod następującym adresem: <https://eiopa.europa.eu/publications/eu-wide-reporting-formats/index.html>. Nowa wersja tej dokumentacji zostanie udostępniona w przyszłości.
- 1.18. W załączniku technicznym VI podano formuły sprawdzające poprawność danych, które muszą być spełnione przez przekazywane dane. Niemniej formuł określonych w tym załączniku nie należy uznawać za ostateczne sprawdzenie poprawności danych, w szczególności dlatego, że na etapie przygotowawczym wykorzystywany jest jedynie podzbiór pakietu sprawozdawczości przewidzianej w systemie Wyłącalność II.
- 1.19. W przypadku stosowania metody drugiej, określonej w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II, ubezpieczeniowe grupy kapitałowe mogą uwzględniać kapitałowe wymogi wyłącalności oraz środki własne powiązanych zakładów z państw trzecich, obliczone według przepisów lokalnych, wyłącznie na potrzeby niniejszych wytycznych i bez uszczerbku dla przyszłych ustaleń Komisji Europejskiej dotyczących równoważności oraz wszelkich przyszłych decyzji organów sprawujących nadzór nad grupą.
- 1.20. Właściwe krajowe organy nadzoru są zobowiązane do zapewnienia stosowania niniejszych wytycznych w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności ryzyka związanego z prowadzeniem działalności przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji. W wytycznych uwzględniono kwestie związane ze stosowaniem zasady proporcjonalności poprzez zawarcie treści tej zasady w odpowiednich postanowieniach, w tym także poprzez zastosowanie progów.
- 1.21. Do celów kwartalnej sprawozdawczości bilansu, w okresie przygotowawczym jedynie w odniesieniu do trzeciego kwartału roku 2015, z wyjątkiem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, należy ocenić proporcjonalność i istotność danych kwartalnych. W ocenie istotności należy uznać, że pomiary kwartalne mogą w większym stopniu polegać na szacunkach i metodach oszacowań niż pomiary odnoszące się do rocznych danych finansowych. Muszą zostać ustalone procedury pomiaru na potrzeby sprawozdawczości kwartalnej, aby zapewnić że informacje wynikowe są wiarygodne i zgodne ze standardami systemu Wyłącalność II, a także że wszystkie istotne informacje niezbędne do zrozumienia danych są sprawozdawane.
- 1.22. Ustalanie wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w czasie trwania roku, w szczególności na potrzeby sprawozdawczości kwartalnej – w okresie przygotowawczym trzeciego kwartału roku 2015 – mogą polegać na uproszczonych metodach wyznaczania marginesu ryzyka oraz najlepszego oszacowania (EIOPA przedstawi bardziej szczegółową metodykę w przyszłości).

- 1.23. EIOPA rozważała również specyficzny przypadek wewnętrznych zakładów ubezpieczeń lub wewnętrznych zakładów reasekuracji (ang. *capitves*), w szczególności w odniesieniu do kwartalnej sprawozdawczości. EIOPA uważa, że okres przygotowawczy powinien zarówno być zgodny z ostatecznymi ramami systemu Wyplacalność II, jak również posiadać charakter przejściowy. Biorąc pod uwagę powyższe, EIOPA uznała, że krajowe organy nadzoru powinny mieć możliwość wyłączenia jakiegokolwiek wewnętrznego zakładu ubezpieczeń lub wewnętrznego zakładu reasekuracji spod wymogu przekazania informacji odnoszących się do trzeciego kwartału 2015 r. Od wewnętrznych zakładów ubezpieczeń i wewnętrznych zakładów reasekuracji wymaga się jednakże przekazania rocznych informacji i powinny one być uwzględnione w obliczaniu udziału w rynku.
- 1.24. EIOPA podkreśla, że powyższe rozwiązanie dotyczące sprawozdawczości kwartalnej nie uprzedza jakiegokolwiek rozwiązania, które będzie zastosowane w systemie Wyplacalność II na potrzeby kwartalnego przekazywania informacji przez wewnętrzne zakłady ubezpieczeń i wewnętrzne zakłady reasekuracji, do których stosować się będą przepisy dyrektywy Wyplacalność II.
- 1.25. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie zarówno w odniesieniu do pojedynczych zakładów ubezpieczeń i pojedynczych zakładów reasekuracji, jak i do ubezpieczeniowych grup kapitałowych. Ponadto ubezpieczeniowe grupy kapitałowe muszą brać pod uwagę wytyczne dotyczące specyfiki grup.
- 1.26. W związku z tym w wytycznych określonych w sekcjach I, II, III i VIII wyraźnie określono, czy mają one zastosowanie do pojedynczego zakładu ubezpieczeń i pojedynczego zakładu reasekuracji czy do ubezpieczeniowej grupy kapitałowej; sekcje IV, V, VI, VII i IX mają zastosowanie zarówno do pojedynczego zakładu ubezpieczeń i pojedynczego zakładu reasekuracji, jak i do ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, przy czym w wytycznych 26 i 33 szczegółowo określono sposób, w jaki stosują się one na poziomie ubezpieczeniowej grupy kapitałowej.
- 1.27. Dla zakładów prowadzących działalność w obu działach ubezpieczeń nie będzie obowiązywał żaden hipotetyczny minimalny wymóg kapitałowy, ponieważ ta kwestia wykracza poza zakres niniejszych wytycznych.
- 1.28. Wytyczne wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Sekcja I: Ogólne zasady

Wytyczna 1- Ogólne zasady

- 1.29. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny podjąć odpowiednie kroki w celu wprowadzenia w życie od 1 stycznia 2014 r. niniejszych wytycznych dotyczących przekazywania informacji właściwym krajowym organom nadzoru.
- 1.30. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz ubezpieczeniowe grupy kapitałowe podjęły odpowiednie kroki w celu:
- a) stworzenia systemów i struktur w celu dostarczania wysokiej jakości informacji na potrzeby organu nadzoru oraz;
 - b) przekazywania właściwym krajowym organom nadzoru informacji jakościowych i ilościowych, określonych w niniejszych wytycznych, które umożliwią właściwym krajowym organom nadzoru dokonywanie przeglądu i oceny jakości informacji oraz osiągniętych postępów.

Wytyczna 2 – Sprawozdanie z postępów przedkładane EIOPA

- 1.31. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny przekazać EIOPA sprawozdanie z postępów w zakresie stosowania niniejszych wytycznych do końca lutego roku następującego po każdym roku, którego ono dotyczy, czyli pierwsze sprawozdanie powinno zostać przekazane do dnia 28 lutego 2015 r. za okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r.

Sekcja II: Zakres przekazywanych informacji – stosowane progi

Wytyczna 3 – Progi dla pojedynczych zakładów odnośnie do przekazywania rocznych informacji ilościowych

- 1.32. Zgodnie z art. 35 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, które reprezentują łącznie co najmniej 80% rynku krajowego, zgodnie z kryteriami określonymi w wytycznych 5 do 7, przekazywały właściwym krajowym organom nadzoru zestaw rocznych informacji ilościowych określonych w wytycznej 13.

Wytyczna 4 – Progi dla pojedynczych zakładów odnośnie do przekazywania kwartalnych informacji ilościowych

- 1.33. Zgodnie z art. 35 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, które reprezentują łącznie co najmniej 50% rynku krajowego, zgodnie z kryteriami określonymi w wytycznych 5 do 7, przekazywały właściwym krajowym organom nadzoru zestaw kwartalnych informacji ilościowych określonych w wytycznej 16.

Wytyczna 5 – Udział w rynku pojedynczych zakładów odnośnie do określenia progów

- 1.34. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny obliczyć udział w rynku krajowym, o którym mowa w wytycznych 3 i 4, na podstawie sprawozdań przekazanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji do celów nadzoru za roczny okres sprawozdawczy kończący się w trakcie 2012 r.
- 1.35. W celu określenia udziału w rynku krajowym należy zastosować wyłączenia odnoszące się do następujących zakładów:
- a) zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji spoza EOG, które mają udział w rynku krajowym poprzez oddział;
 - b) inne zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji z EOG, które mają udział w rynku krajowym poprzez oddział lub poprzez swobodę świadczenia usług.
- 1.36. Ubezpieczenia na życie oraz pozostałe ubezpieczenia osobowe i ubezpieczenia majątkowe należy traktować oddzielnie na potrzeby określenia udziału w rynku.

Wytyczna 6 – Obliczenie udziału w rynku dla działalności w zakresie ubezpieczeń na życie

- 1.37. W przypadku działalności w zakresie ubezpieczeń na życie właściwe krajowe organy nadzoru powinny:
- a) określić zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wykonujące działalność w zakresie ubezpieczeń na życie lub reasekuracji ubezpieczeń na życie, w stosunku do których oczekuje się, że będą miały zastosowanie przepisy dyrektywy Wypłacalność II w pierwszym dniu zastosowania jej przepisów, na podstawie informacji dostępnych w dniu poinformowania;
 - b) obliczyć udział w rynku każdego z nich poprzez podzielenie kwoty jego rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto przez całkowitą kwotę rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, o których mowa w poprzedniej literze; oraz
 - c) określić zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, dla których łączny udział w rynku obliczony zgodnie z poprzednią literą wynosi co najmniej 80% na potrzeby wytycznej 3 i 50% na potrzeby wytycznej 4.

Wytyczna 7 – Obliczenie udziału w rynku dla działalności w zakresie pozostałych ubezpieczeń osobowych i ubezpieczeń majątkowych

- 1.38. W przypadku działalności w zakresie pozostałych ubezpieczeń osobowych i ubezpieczeń majątkowych właściwe krajowe organy nadzoru powinny:
- a) określić zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji wykonujące działalność w zakresie pozostałych ubezpieczeń osobowych i ubezpieczeń majątkowych lub reasekuracji pozostałych ubezpieczeń osobowych i ubezpieczeń majątkowych, w stosunku do których oczekuje się, że będą miały zastosowanie przepisy dyrektywy Wypłacalność II w pierwszym dniu zastosowania jej przepisów, na podstawie informacji dostępnych w dniu poinformowania;

- b) obliczyć udział w rynku każdego z nich poprzez podzielenie kwoty jego składek przypisanych brutto z pozostałych ubezpieczeń osobowych i ubezpieczeń majątkowych (składki przypisane z ubezpieczeń bezpośrednich i z reasekuracji czynnej) przez całkowitą kwotę składek przypisanych brutto z pozostałych ubezpieczeń osobowych i ubezpieczeń majątkowych (składki przypisane z ubezpieczeń bezpośrednich i z reasekuracji czynnej) wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, o których mowa w poprzedniej literze oraz;
- c) określić zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, dla których łączny udział w rynku obliczony zgodnie z poprzednią literą wynosi co najmniej 80% na potrzeby wytycznej 3 i 50% na potrzeby wytycznej 4.

Wytyczna 8 – Poinformowanie zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji przez właściwe krajowe organy nadzoru

- 1.39. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny poinformować zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, które są objęte określonymi progami, nie później niż na 11 miesięcy przed datą, na którą mają być sporządzone pierwsze informacje, podaną w wytycznej 35.

Wytyczna 9 – Progi dla grup odnośnie do przekazywania rocznych informacji ilościowych

- 1.40. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by przynajmniej zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie lub ubezpieczeniowe spółki holdingowe stojące na czele ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, których wartość aktywów w skonsolidowanym bilansie za okres sprawozdawczy kończący się w trakcie 2012 r. wynosi ponad 12 mld EUR lub stanowi równowartość tej kwoty w walucie krajowej, przekazywały organowi nadzoru sprawującemu nadzór nad grupą zestaw rocznych informacji ilościowych określonych w wytycznej 17.
- 1.41. Równowartość w walucie krajowej należy obliczać na podstawie kursu wymiany obowiązującego w dniu przekazywania informacji do celów nadzoru, o których mowa w poprzednim punkcie.
- 1.42. Jeżeli w danym państwie członkowskim do żadnej ubezpieczeniowej grupy kapitałowej z siedzibą na jego terytorium nie ma zastosowania pkt 1.41., właściwy krajowy organ nadzoru powinien zdecydować, czy którakolwiek ubezpieczeniowa grupa kapitałowa mająca główną siedzibę na terytorium tego państwa powinna przekazywać organowi nadzoru sprawującemu nadzór nad grupą zestaw rocznych informacji ilościowych określonych w wytycznej 16, biorąc pod uwagę co najmniej charakter, skalę i złożoność ryzyk właściwych dla działalności grupy i jej znaczenie na rynku lokalnym.
- 1.43. W przypadku stosowania metody drugiej, określonej w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II, właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by

łączna wartość aktywów była obliczana przez grupy na podstawie proporcjonalnej sumy wszystkich łącznych aktywów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz holdingowych spółek ubezpieczeniowych należących do grupy uwzględnianych w ramach obliczeń wypłacalności grupy, i podawana organowi sprawującemu nadzór nad grupą.

Wytyczna 10 – Progi dla grup odnośnie do przekazywania kwartalnych informacji ilościowych

- 1.44. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by przynajmniej zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie lub ubezpieczeniowe spółki holdingowe stojące na czele grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej, których wartość aktywów w skonsolidowanym bilansie za okres sprawozdawczy kończący się w trakcie 2012 r. wynosi ponad 12 mld EUR lub stanowi równowartość tej kwoty w walucie krajowej, przekazywały organowi nadzoru sprawującemu nadzór nad grupą zestaw kwartalnych informacji ilościowych określonych w wytycznej 20.
- 1.45. Równowartość w walucie krajowej należy obliczać na podstawie kursu wymiany obowiązującego w ostatnim dniu okresu, za który przekazywane są informacje do celów nadzoru, o których mowa w poprzednim punkcie.
- 1.46. Jeżeli w danym państwie członkowskim do żadnej grupy ubezpieczeniowej lub reasekuracyjnej z siedzibą na jego terytorium nie ma zastosowania pkt 1.45., właściwy krajowy organ nadzoru powinien zdecydować, czy którakolwiek grupa ubezpieczeniowa lub reasekuracyjna mająca główną siedzibę na terytorium tego państwa powinna przekazywać organowi nadzoru sprawującemu nadzór nad grupą zestaw kwartalnych informacji ilościowych określonych w wytycznej 20, biorąc pod uwagę co najmniej charakter, skalę i złożoność ryzyk właściwych dla działalności grupy i jej znaczenie na rynku lokalnym.
- 1.47. W przypadku stosowania metody drugiej, określonej w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II, właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by łączna wartość aktywów była obliczana przez grupy na podstawie proporcjonalnej sumy wszystkich łącznych aktywów zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz holdingowych spółek ubezpieczeniowych należących do grupy, uwzględnianych w ramach obliczeń wypłacalności grupy, i podawana organowi sprawującemu nadzór nad grupą.

Wytyczna 11 – Poinformowanie przez właściwe krajowe organy nadzoru zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe w innym zakładzie lub ubezpieczeniowej spółki holdingowej stojącej na czele ubezpieczeniowej grupy kapitałowej

- 1.48. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny poinformować zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie lub

ubezpieczeniową spółkę holdingową stojącą na czele ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, które są objęte powyższymi progami, nie później niż na 11 miesięcy przed datą, na którą ma być sporządzona pierwsza informacja, podaną w wytycznej 35, że są one zobowiązane do przekazywania organowi nadzoru sprawującemu nadzór nad grupą zestawu kwartalnych informacji ilościowych określonych w wytycznej 20 oraz zestawu rocznych informacji ilościowych określonych w wytycznej 17.

Wytyczna 12 – Progi odnośnie do celów przekazywania informacji opisowych

1.49. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, a także zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie oraz ubezpieczeniowe spółki holdingowe stojące na czele ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, do których mają zastosowane wytyczne 3 i 9, przekazywały odpowiedniemu właściwemu krajowemu organowi nadzoru zestaw informacji opisowych, określonych w sekcjach IV do VI niniejszych wytycznych.

Sekcja III: Informacje ilościowe

Wytyczna 13 – Roczne informacje ilościowe przekazywane przez pojedyncze zakłady

1.50. Zgodnie z art. 35 z dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by pojedyncze zakłady ubezpieczeń i pojedyncze zakłady reasekuracji, do których zastosowanie ma wytyczna 3, przekazywały corocznie właściwemu krajowemu organowi nadzoru następujące informacje określone w załączniku technicznym I, zgodnie z notami objaśniającymi określonymi w załączniku technicznym II, sporządzone w postaci formularzy określonych w załączniku technicznym III, według niżej podanych odniesień:

- a) S.01.01.b – Zawartość pakietu przekazywanych informacji
- b) S.01.02.b – informacje podstawowe;
- c) S.02.01.b – bilans;
- d) S.02.02.b – aktywa i zobowiązania w walutach;
- e) S.06.02.b – wykaz aktywów;
- f) S.08.01.b – wykaz instrumentów pochodnych – pozycje otwarte;
- g) S.12.01.b – rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie i ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie;
- h) S.17.01.b – rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych;
- i) S.23.01.b – środki własne;
- j) S.25.01.b – kapitałowy wymóg wypłącalności – formuła standardowa lub częściowe modele wewnętrzne;
- k) S.25.02.b – kapitałowy wymóg wypłącalności – częściowe modele wewnętrzne;
- l) S.25.03.b – kapitałowy wymóg wypłącalności – pełne modele wewnętrzne;

- m) S.26.01.b – kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko rynkowe;
 - n) S.26.02.b – kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta;
 - o) S.26.03.b– kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie;
 - p) S.26.04.b– kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach zdrowotnych;
 - q) S.26.05.b– kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych;
 - r) S.26.06.bkapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko operacyjne;
 - s) S.27.01.b – kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko katastroficzne w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych
 - t) S.28.01.b – minimalny wymóg kapitałowy – zakłady inne niż prowadzące działalność w obu działach ubezpieczeń; oraz
 - u) S.28.02.b – minimalny wymóg kapitałowy – zakłady prowadzące działalność w obu działach ubezpieczeń.
- 1.51. Informacje, o których mowa w lit. d) powinny być przedstawione w odniesieniu do poszczególnych walut stanowiących przynajmniej 90% ogólnej wartości aktywów i zobowiązań. Sprawozdawczością objęte są dane odnoszące się do aktywów lub zobowiązań, których wartość jest wyrażona w walucie.
- 1.52. Informacje, o których mowa w lit. g) i h) w podziale na państwa, powinny zostać przedstawione w odniesieniu do państwa macierzystego oraz dodatkowej liczby państw, stanowiących przynajmniej 90% najlepszego oszacowania z działalności bezpośredniej dla określonych linii biznesowych, a dla pozostałych państw w odniesieniu do pozycji „Państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego poza progiem istotności” lub „Państwa spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego poza progiem istotności”.

Wytyczna 14 – Roczne informacje ilościowe przekazywane przez pojedyncze zakłady – modele wewnętrzne

- 1.53. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, dopuszczone przez odpowiedni właściwy krajowy organ nadzoru do udziału w procesie przedaplikacyjnym modelu wewnętrznego, który będzie wykorzystywany do wyznaczania kapitałowego wymogu wypłacalności, przekazywały corocznie właściwemu krajowemu organowi nadzoru, w terminach podanych w wytycznej 35, odpowiednie informacje określone w wytycznej 13.
- 1.54. W odniesieniu do informacji dotyczących wyznaczania kapitałowego wymogu wypłacalności przy zastosowaniu modeli wewnętrznych, odpowiednie informacje określone w lit. m) do s) wytycznej 13 w odniesieniu do kategorii ryzyk dla danego modelu wewnętrznego oraz wszelkie dodatkowe informacje na temat modelu wewnętrznego będącego przedmiotem procesu przeaplikacyjnego wymagane przez właściwy krajowy organ nadzoru, należy przekazywać według

określonych formularzy uzgodnionych z odpowiednim właściwym krajowym organem nadzoru.

Wytyczna 15 – Roczne informacje ilościowe przekazywane przez pojedyncze zakłady – fundusze wyodrębnione

- 1.55. Dodatkowo do informacji odnoszących się do kapitałowego wymogu wypłacalności dla całego zakładu, należy przedstawić informacje, o których mowa w lit. k) do m) wytycznej 13, odnoszące się do funduszu wyodrębnionego o największym hipotetycznym kapitałowym wymogu wypłacalności oraz do pozostałej działalności zakładu z wykorzystaniem odniesień S.25.01.I.
- 1.56. Informacje, o których mowa w lit. m) do s) wytycznej 13 powinny zawierać podany odrębnie kapitałowy wymóg wypłacalności dla funduszu wyodrębnionego o największym hipotetycznym kapitałowym wymogu wypłacalności oraz kapitałowy wymóg wypłacalności dla pozostałej działalności zakładu z wykorzystaniem odniesień S.26.01.I do S.26.06.I oraz S.27.01.I.
- 1.57. Gdy zakład stosuje model wewnętrzny do obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności, powinien uwzględnić hipotetyczny kapitałowy wymóg wypłacalności dla istotnego funduszu wyodrębnionego oraz dla pozostałej działalności zakładu przekazując stosowne informacje, określone w literach k) i l) wytycznej 13, według określonych formularzy uzgodnionych z odpowiednim właściwym krajowym organem nadzoru.

Wytyczna 16 – Kwartalne informacje ilościowe przekazywane przez pojedyncze zakłady

- 1.58. Zgodnie z art. 35 z dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by pojedyncze zakłady ubezpieczeń i pojedyncze zakłady reasekuracji, do których zastosowanie ma wytyczna 4, przekazywały kwartalnie właściwemu organowi krajowemu następujące informacje zdefiniowane w załączniku technicznym I, zgodnie z notami objaśniającymi określonymi w załączniku technicznym II, według niżej podanych odniesień:
- a) S.01.01.a – zawartość pakietu przekazywanych informacji;
 - b) S.01.02.a – informacje podstawowe;
 - c) S.02.01.a – bilans;
 - d) S.06.02.a – wykaz aktywów;
 - e) S.08.01.a – wykaz instrumentów pochodnych – pozycje otwarte;
 - f) S.12.01.a – rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie i ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie;
 - g) S.17.01.a – rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych;
 - h) S.23.01.a – środki własne;
 - i) S.28.01.a – minimalny wymóg kapitałowy – zakłady inne niż prowadzące działalność w obu działach ubezpieczeń oraz;

- j) S.28.02.a – minimalny wymóg kapitałowy – zakłady prowadzące działalność w obu działach ubezpieczeń.
- 1.59. Niezależnie od wytycznej 4, właściwe krajowe organy nadzoru mogą wyłączyć wewnętrzny zakład ubezpieczeń lub wewnętrzny zakład reasekuracji z przekazywania informacji, o których mowa w akapicie poprzedzającym.

Wytyczna 16 – Roczne informacje ilościowe przekazywane przez grupy

- 1.60. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie lub ubezpieczeniowej spółce holdingowej stojące na czele ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, do których zastosowanie ma wytyczna 9, przekazywały corocznie właściwemu organowi krajowemu następujące informacje zdefiniowane w załączniku technicznym I, zgodnie z notami objaśniającymi określonymi w załączniku technicznym II według niżej podanych odniesień:
- a) S.01.01.g – Zawartość pakietu przekazywanych informacji;
 - b) S.01.02.g – informacje podstawowe;
 - c) S.02.01.g – bilans, jeżeli stosowana jest metoda opierająca się na sprawozdaniach skonsolidowanych, czyli metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą odliczeń i agregacji, czyli metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - d) S.06.02.g – wykaz aktywów;
 - e) S.08.01.g – wykaz instrumentów pochodnych – pozycje otwarte;
 - f) S.23.01.g – środki własne;
 - g) S.25.01.g – kapitałowy wymóg wyłącalności – formuła standardowa lub częściowe modele wewnętrzne, jeżeli stosowana jest metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - h) S.25.02.g – kapitałowy wymóg wyłącalności – częściowe modele wewnętrzne, jeżeli została zastosowana metoda pierwsza, określona w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - i) S.25.03.g – kapitałowy wymóg wyłącalności – pełne modele wewnętrzne, jeżeli stosowana jest metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2, określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - j) S.26.01.g – kapitałowy wymóg wyłącalności – ryzyko rynkowe, jeżeli została zastosowana metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - k) S.26.02.g – kapitałowy wymóg wyłącalności – ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, jeżeli stosowana jest metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;

- l) S.26.03.g – kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie, jeżeli stosowana jest metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
- m) S.26.04.g – kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach zdrowotnych, jeżeli stosowana jest metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
- n) S.26.05.g – kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych, jeżeli stosowana jest metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
- o) S.26.06.g – kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko operacyjne, jeżeli stosowana jest 1, określona w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
- p) S.27.01.g – kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko katastroficzne w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych, jeżeli stosowana jest metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
- q) S.32.01.g – podmioty w grupie;
- r) S.33.01.g – wymogi kapitałowe dla pojedynczych zakładów ubezpieczeń i pojedynczych zakładów reasekuracji;
- s) S.34.01.g – wymogi kapitałowe dla pozostałych regulowanych i nieregulowanych podmiotów finansowych, w tym dla ubezpieczeniowych spółek holdingowych oraz;
- t) S.35.01.g – udział w rezerwach grupy.

1.61. Zgodnie z art. 220 ust. 2 dyrektywy Wypłacalność II, niezależnie od pkt 1.63, właściwe krajowe organy nadzoru pełniące rolę organu sprawującego nadzór nad grupą powinny określić, po konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru i z samą grupą, czy ubezpieczeniowa grupa kapitałowa może stosować metodę 2, opisaną w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, lub metodę 1, opisaną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II w połączeniu z metodą 2, opisaną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II, jeżeli stosowania wyłącznie metody 1 nie jest odpowiednie w stosunku do działalności na obszarze EOG.

1.62. W odniesieniu do zakładów z państw trzecich ubezpieczeniowa grupa kapitałowa oraz organ nadzoru sprawujący nadzór nad grupą powinny nawiązać dialog w sprawie metody obliczeń, której grupa będzie używać w celu wyznaczenia swojego kapitałowego wymogu wypłacalności w okresie przygotowawczym. Ubezpieczeniowa grupa kapitałowa powinna wyjaśnić organowi nadzoru sprawującemu nadzór nad grupą, dlaczego stosowanie wyłącznie metody 1 nie jest odpowiednie.

- 1.63. W okresie przygotowawczym ubezpieczeniowa grupa kapitałowa powinna podjąć decyzję w sprawie stosowanej metody, po rozważeniu rezultatów dialogu z organem nadzoru sprawującym nadzór nad grupą. Jeżeli grupa zamierza stosować w okresie przygotowawczym metodę 2 lub metodę 1, opisaną w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, w połączeniu z metodą 2, opisaną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II, i nie wpisuje się to w rezultaty dialogu, ubezpieczeniowa grupa kapitałowa powinna zakomunikować przesłanki uzasadniające odstępstwo od rezultatów dialogu zanim rozpocznie obliczenie wyłącalności w okresie przygotowawczym.
- 1.64. Zastosowanie metody 2 lub metody 1, opisanej w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, w połączeniu z metodą 2, opisaną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II, powinno mieć miejsce bez uszczerbku dla wszelkich przyszłych decyzji organu nadzoru sprawującego nadzór nad grupą, podejmowanych po terminie zastosowania dyrektywy Wyłącalność II.

Wytyczna 18 – Roczne informacje ilościowe przekazywane przez grupy – modele wewnętrzne

- 1.65. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by grupy dopuszczone przez odpowiedni właściwy krajowy organ nadzoru do udziału w procesie przedaplikacyjnym dotyczącym modelu wewnętrznego, który będzie wykorzystywany do wyznaczania kapitałowego wymogu wyłącalności, przekazywały corocznie właściwemu krajowemu organowi nadzoru, w terminach podanych w wytycznej 35, odpowiednie informacje określone w wytycznej 17.
- 1.66. W przypadku grupowych modeli wewnętrznych będących przedmiotem prowadzonych procesów przedaplikacyjnych, które będą wykorzystywane do obliczania zarówno kapitałowego wymogu wyłącalności grupy, jak również kapitałowych wymogów wyłącalności niektórych powiązanych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, odpowiednie informacje określone w lit. j) do p) wytycznej 17w odniesieniu do kategorii ryzyk dla danego modelu wewnętrznego oraz wszelkie dodatkowe informacje na temat modelu wewnętrznego wymagane przez właściwy krajowy organ nadzoru, należy przekazywać według określonych formularzy uzgodnionych z odpowiednim właściwym krajowym organem nadzoru.

Wytyczna 19 – Roczne informacje ilościowe przekazywane przez grupy – fundusze wyodrębnione

- 1.67. Gdy stosowana jest metoda 1, opisana w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, w sposób wyłączny lub w połączeniu z metodą 2, opisaną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II, informacje, o których mowa w lit. g) wytycznej 17 powinny zawierać podany odrębnie kapitałowy wymóg wyłącalności dla całej grupy, dla funduszu wyodrębnionego o najbardziej istotnym hipotetycznym kapitałowym wymogu wyłącalności, a także dla pozostałej działalności grupy, przy uwzględnieniu odniesień S.25.01.n.

- 1.68. Gdy stosowana jest metoda 1, opisana w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, w sposób wyłączny lub w połączeniu z metodą 2, opisaną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II, informacje, o których mowa w lit. i) do p) wytycznej 17 powinny zawierać kapitałowy wymóg wypłącalności dla funduszu wyodrębnionego o najbardziej istotnym hipotetycznym kapitałowym wymogu wypłącalności oraz kapitałowy wymóg wypłącalności dla pozostałej działalności zakładu, z wykorzystaniem odniesień S.26.01.n do S.26.06.n oraz S.27.01.n.
- 1.69. Gdy stosowana jest metoda 2, opisana w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II, informacje, o których mowa w lit. r wytycznej 17, w komórkach B1 do B7, opisanych w załączniku technicznym II, powinny zawierać podany odrębnie kapitałowy wymóg wypłącalności dla całej grupy, dla funduszu wyodrębnionego o najbardziej istotnym hipotetycznym kapitałowym wymogu wypłącalności, a także dla pozostałej działalności grupy.
- 1.70. Gdy zakład stosuje model wewnętrzny do obliczenia kapitałowego wymogu wypłącalności, odpowiednie informacje, o których mowa w lit. h) i i) wytycznej 17 należy przekazywać z uwzględnieniem hipotetycznego kapitałowego wymogu wypłącalności dla najbardziej istotnego funduszu wyodrębnionego oraz dla pozostałej działalności zakładu, według określonych formularzy uzgodnionych z odpowiednim właściwym krajowym organem nadzoru.

Wytyczna 20 – Kwartalne informacje ilościowe przekazywane przez grupy

- 1.71. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mające udziały kapitałowe w innym zakładzie lub ubezpieczeniowe spółki holdingowe stojące na czele ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, objęte zakresem wytycznej 10, przekazywały kwartalnie właściwemu krajowemu organowi nadzoru następujące informacje zdefiniowane w załączniku technicznym I, zgodnie z notami objaśniającymi określonymi w załączniku technicznym II, według niżej podanych odniesień:
- a) S.01.01.f – zawartość pakietu przekazywanych informacji;
 - b) S.01.02.f – informacje podstawowe;
 - c) S.02.01.f – bilans, jeżeli stosowana jest metoda 1, określona w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - d) S.06.02.f – wykaz aktywów;
 - e) S.08.01.f – wykaz instrumentów pochodnych – pozycje otwarte; oraz
 - f) S.23.01.f – środki własne.

Sekcja IV: Informacje opisowe dotyczące systemu zarządzania

Wytyczna 20 – Informacje na temat ogólnych wymogów w zakresie zarządzania

1.72. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 11, zawierało następujące informacje na temat ogólnych wymogów w zakresie zarządzania w zakładach ubezpieczeń i zakładach reasekuracji:

- a) informacje umożliwiające właściwemu krajowemu organowi nadzoru dokładne zrozumienie systemu zarządzania stosowanego w zakładzie oraz dokonanie oceny adekwatności tego systemu do strategii działalności i operacji zakładu;
- b) informacje dotyczące delegacji obowiązków w danym zakładzie, struktury raportowania i przypisania funkcji; oraz
- c) informacje na temat struktury organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego zakładu, zawierające opis głównych ról i obowiązków, a także zwięzły opis podziału obowiązków w tych organach, w szczególności informacje o tym, czy istnieją w nich odpowiednie komitety, oraz opis głównych ról i obowiązków dotyczących kluczowych funkcji sprawowanych przez te organy.

Wytyczna 22 – Informacje na temat wymogów dotyczących kompetencji i reputacji

1.73. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 11, zawierało następujące informacje na temat spełnienia wymogów dotyczących kompetencji i reputacji przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji:

- a) wykaz osób w zakładzie lub spoza zakładu, w przypadku gdy zakład powierzył podmiotowi zewnętrznemu kluczowe funkcje, odpowiedzialnych za kluczowe funkcje; oraz
- b) informacje na temat zasad i procedur wprowadzonych przez zakład w celu zapewnienia, by osoby te spełniały wymogi dotyczące kompetencji i reputacji.

Wytyczna 23 – Informacje na temat systemu zarządzania ryzykiem

1.74. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 11, zawierało następujące informacje na temat systemu zarządzania ryzykiem stosowanego w zakładzie ubezpieczeń i zakładzie reasekuracji:

- a) opis systemu zarządzania ryzykiem stosowanego w zakładzie, obejmującego strategię, procesy i procedury sprawozdawcze oraz opis, w jaki sposób pozwala on na efektywne określenie, pomiar i monitorowanie ryzyk, na które

zakład jest lub może być narażony, zarządzania tymi ryzykami i raportowanie o nich, w sposób ciągły, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i zagregowanym;

- b) opis sposobu wdrożenia systemu zarządzania ryzykiem, w tym funkcji zarządzania ryzykiem, oraz zintegrowania ze strukturą organizacyjną i procesami decyzyjnymi zakładu;
- c) informacje na temat strategii zarządzania ryzykiem w zakładzie, celów, procesów i procedur sprawozdawczych dla każdej kategorii ryzyka, wraz z wyjaśnieniem sposobu ich dokumentowania, monitorowania i wdrażania;
- d) informacje na temat sposobu wypełniania przez zakład obowiązku lokowania wszystkich posiadanych aktywów zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora”, określoną w wytycznych 22 do 30 dotyczących systemu zarządzania; oraz
- e) informacje na temat sposobu weryfikacji w zakładzie adekwatności ocen kredytowych opracowanych przez zewnętrzne instytucje zajmujące się dokonywaniem oceny kredytowej, w tym również sposobu i zakresu wykorzystywania ocen kredytowych opracowanych przez zewnętrzne instytucje sporządzające takie oceny.

Wytyczna 24 – Informacje na temat systemu kontroli wewnętrznej

1.75. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłagalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, zawierało następujące informacje na temat systemu kontroli wewnętrznej zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji:

- a) opis systemu kontroli wewnętrznej stosowanego w zakładzie;
- b) informacje na temat kluczowych procedur w ramach systemu kontroli wewnętrznej; oraz
- c) opis sposobu realizacji funkcji zgodności z przepisami.

Wytyczna 25 – Dodatkowe informacje

1.76. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłagalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, zawierało wszelkie inne istotne informacje na temat systemu zarządzania stosowanego w zakładzie ubezpieczeń i zakładzie reasekuracji.

Wytyczna 26 – Informacje na temat systemu zarządzania – grupy

1.77. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłagalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by wytyczne 21 do 25 były stosowane przez grupy.

1.78. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by grupy przekazywały dodatkowo następujące informacje:

- a) opis metod spójnego wdrażania systemów zarządzania ryzykiem i systemów kontroli wewnętrznej oraz procedur sprawozdawczych we wszystkich zakładach objętych nadzorem nad grupą, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi systemu zarządzania;

- b) stwierdzenie, w stosownych przypadkach, o skorzystaniu przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie lub ubezpieczeniową spółkę holdingową z możliwości sporządzenia pojedynczego raportu dotyczącego przeprowadzenia grupowej jednoczesnej prospektywnej oceny własnych ryzyk, przewidzianej w wytycznych 20 do 23 dotyczących prospektywnej oceny własnych ryzyk; oraz
- c) informacje o wszelkich istotnych umowach outsourcingu wewnątrzgrupowego;
- d) informacje jakościowe i ilościowe na temat ryzyk specyficznych na poziomie grupy.

Wytyczna 27 – Informacje na temat struktury zarządzania

1.79. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, w ramach informacji o strukturze zarządzania zawierało schemat organizacyjny przedstawiający umiejscowienie osób odpowiedzialnych za kluczowe funkcje w ramach struktury zarządzania.

Sekcja V: Informacje opisowe na temat zarządzania kapitałem

Wytyczna 28 – Informacje na temat środków własnych

1.80. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, zawierało następujące informacje na temat środków własnych zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji oraz grupy:

- a) wyjaśnienie, w ujęciu ilościowym i jakościowym, wszelkich istotnych różnic między kapitałem własnym wykazywanym w sprawozdaniu finansowym zakładu a nadwyżką aktywów nad zobowiązaniami, wyliczoną na potrzeby określenia wypłącalności oraz;
- b) informacje na temat struktury, wielkości i jakości podstawowych środków własnych oraz uzupełniających środków własnych.

1.81. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, zawierało następujące informacje na temat środków własnych grupy:

- a) informacje o sposobie wyliczenia środków własnych grupy bez uwzględniania transakcji wewnątrzgrupowych, w tym transakcji wewnątrzgrupowych z przedsiębiorstwami z innych sektorów finansowych; oraz
- b) informacje na temat charakteru ograniczeń możliwości transferu i zamienności środków własnych w zakładach powiązanych, o ile istnieją.

Sekcja VI: Informacje opisowe na temat wyceny na potrzeby określenia wypłącalności

Wytyczna 29 – Informacje na temat wyceny aktywów

1.82. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, zawierało następujące informacje na temat wyceny aktywów zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji do celów wyłącalności:

- a) informacje na temat wartości aktywów, odrębnie dla każdej istotnej kategorii aktywów, jak również opis stosowanych zasad i metod oraz głównych założeń przyjmowanych do ich wyceny na potrzeby określenia wyłącalności; oraz
- b) wyjaśnienie, w ujęciu ilościowym i jakościowym, odrębnie dla każdej istotnej kategorii aktywów, wszelkich istotnych różnic między stosowanymi przez zakład zasadami, metodami oraz przyjmowanymi głównymi założeniami do wyceny aktywów na potrzeby określenia wyłącalności a mającymi zastosowanie na potrzeby ich wyceny w sprawozdaniach finansowych.

Wytyczna 30 – Informacje na temat wyceny wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych

1.83. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, zawierało następujące informacje na temat wyceny wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji na potrzeby określenia wyłącalności:

- a) informacje na temat wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, odrębnie dla każdej istotnej linii biznesu, w tym wartości najlepszego oszacowania oraz marginesu ryzyka, a także opis stosowanych zasad i metod oraz przyjmowanych głównych założeń do ich wyceny na potrzeby określenia wyłącalności;
- b) opis poziomu niepewności związanej z wartością rezerw techniczno-ubezpieczeniowych;
- c) wyjaśnienie, w ujęciu ilościowym i jakościowym, odrębnie dla każdej istotnej linii biznesu, wszelkich istotnych różnic między stosowanymi przez zakład zasadami i metodami oraz przyjmowanymi głównymi założeniami do wyceny rezerw na potrzeby określenia wyłącalności a stosowanymi na potrzeby ich wyceny w sprawozdaniach finansowych oraz;
- d) opis udziału reasekuratora i spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia) w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych.

1.84. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 11, zawierało szczegółowe informacje na temat stosowanych metod aktuarialnych i przyjmowanych założeń do ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, w tym szczegółowe informacje o stosowanych wszelkich uproszczeniach przy ustalaniu wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, a także sposobu określenia marginesu ryzyka i jego alokacji na poszczególne linie biznesowe, wraz z uzasadnieniem, że wybrana metoda jest proporcjonalna do charakteru, skali i złożoności ryzyk.

Wytyczna 31 – Informacje na temat wyceny zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

- 1.85. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, zawierało następujące informacje na temat wyceny wartości zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji na potrzeby określenia wypłącalności:
- a) informacje na temat wartości zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, odrębnie dla każdej istotnej kategorii zobowiązań, a także opis stosowanych zasad i metod oraz przyjmowanych głównych założeń do ich wyceny na potrzeby określenia wypłącalności;
 - b) wyjaśnienie, w ujęciu ilościowym i jakościowym, odrębnie dla każdej istotnej kategorii zobowiązań, wszelkich istotnych różnic między stosowanymi przez zakład zasadami i metodami oraz przyjmowanymi głównymi założeniami do wyceny zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe na potrzeby określenia wypłącalności a stosowanymi na potrzeby ich wyceny w sprawozdaniach finansowych.

Wytyczna 32 – Wszelkie inne istotne informacje

- 1.86. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, zawierało odrębną sekcję zawierającą wszelkie inne istotne informacje na temat wyceny aktywów i zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji na potrzeby określenia wypłącalności.
- 1.87. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II informacje na temat wyceny aktywów i zobowiązań innych niż rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe na potrzeby określenia wypłącalności powinny zawierać opis:
- a) istotnych założeń dotyczących przyszłych działań zarządczych; oraz
 - b) istotnych założeń dotyczących zachowania ubezpieczających.
- 1.88. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by sprawozdanie opisowe, o którym mowa w wytycznej 12, w przypadku gdy zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji stosują metodę wyceny według modelu („mark-to-model”) zawierało:
- a) wskazanie aktywów i zobowiązań, do których stosuje się tę metodę wyceny;
 - b) uzasadnienie zastosowania tej metody wyceny dla aktywów i zobowiązań, o których mowa w lit. a);
 - c) udokumentowanie założeń leżących u podstaw tej metody wyceny; oraz
 - d) ocenę poziomu niepewności w zakresie wyceny aktywów i zobowiązań, o których mowa w lit. a).

Wytyczna 33 – Informacje na temat wyceny do celów określenia wypłacalności - grupy

- 1.89. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by wytyczne 29 do 32 były stosowane przez grupy i sprawozdania opisowe zawierały dodatkowe informacje w ujęciu ilościowym i jakościowym na temat wszelkich istotnych różnic, w przypadku gdy zasady, metody i główne założenia stosowane na poziomie grupy do wyceny jej aktywów, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i innych zobowiązań na potrzeby wypłacalności znacznie różnią się od stosowanych przez którąkolwiek z jej jednostek zależnych do wyceny jej aktywów, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań na potrzeby określenia wypłacalności

Sekcja VII: Proces sprawozdawczy i zasady zakładów dotyczące sprawozdawczości

Wytyczna – 34: Zasady zakładów dotyczące sprawozdawczości

- 1.90. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i pojedyncze zakłady reasekuracji opracowały zasady dotyczące sprawozdawczości zgodne z wytyczną 9 wytycznych dotyczących systemu zarządzania, a ponadto:
- a) podały szczegółowe informacje ze wskazaniem, która jednostka biznesowa jest odpowiedzialna za przygotowywanie wszelkich sprawozdań dla organu nadzoru oraz która jednostka biznesowa jest odpowiedzialna za weryfikację wszelkich sprawozdań dla organu nadzoru;
 - b) określiły procedury i harmonogram spełnienia różnych wymogów w zakresie przekazywania informacji, ich weryfikacji i zatwierdzania oraz;
 - c) przedstawiły wyjaśnienie dotyczące procedur i mechanizmów kontrolnych służących zagwarantowaniu wiarygodności, kompletności i spójności przekazywanych danych, ułatwiających analizę i porównanie pomiędzy latami.

Sekcja VIII: Daty i terminy pierwszego przekazania informacji

Wytyczna 35 – Daty i terminy pierwszego przekazania informacji właściwym krajowym organom nadzoru

- 1.91. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji przekazały roczne informacje ilościowe, o których mowa w sekcji III, wytycznych 13, 14 i 15, dotyczące roku obrotowego kończącego się nie później niż w dniu 31 grudnia 2014 r., w terminie do 22 tygodni po zakończeniu roku obrotowego danego zakładu.
- 1.92. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji

przekazały kwartalne informacje ilościowe, o których mowa w sekcji III, wytycznej 16, za pomocą formularzy dla informacji kwartalnych, dotyczące kwartału kończącego się w dniu 30 września 2015 r., w terminie do 8 tygodni po zakończeniu kwartału.

- 1.93. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by informacje opisowe, o których mowa w sekcjach IV do VI zostały przekazane, w odniesieniu do roku obrotowego kończącego się nie później niż w dniu 31 grudnia 2014 r., w terminie do 20 tygodni po zakończeniu roku obrotowego zakładu.
- 1.94. W przypadku przekazywania przez ubezpieczeniowe grupy kapitałowe informacji, o których mowa w sekcji III, wytycznych 17, 18, 19 i 20, a także informacji opisowych, o których mowa w sekcjach IV do VI, terminy określone w poprzednich punktach w odniesieniu do przekazywania rocznych i kwartalnych informacji ulegają wydłużeniu o 6 tygodni.
- 1.95. W przypadku, gdy krajowe przepisy zezwalają zakładom lub grupom sprawozdawać ich informacje finansowe w oparciu o rok obrotowy, który nie odpowiada roku kalendarzowemu, okresy, za które mają być przekazywane informacje, mogą być odpowiednio dostosowane. Organ nadzoru powinien zatwierdzić okresy, które będą stanowić podstawę przekazywania informacji.

Sekcja IX: Sposób przekazywania informacji, waluta, jednostki i formuły sprawdzające poprawność danych oraz inne zagadnienia

Wytyczna 36 – Linie biznesowe i uzupełniające kody identyfikacyjne

- 1.96. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by w przypadku gdy informacje określone w niniejszych wytycznych mają być przekazywane według linii biznesu zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji posługiwały się liniami biznesu określonymi w załączniku technicznym III.
- 1.97. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by w przypadku przekazywania określonych w niniejszych wytycznych informacji na temat aktywów i instrumentów pochodnych, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji stosowały kategorie uzupełniających kodów identyfikacyjnych i ich tabelę, określone w załącznikach technicznych IV i V.

Wytyczna 37 – Sposoby przekazywania informacji ilościowych

- 1.98. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by informacje ilościowe, o których mowa w sekcji III, były przekazywane właściwemu krajowemu organowi nadzoru w formie elektronicznej, a informacje opisowe, o których mowa w sekcjach IV do VI, były przekazywane właściwemu krajowemu organowi nadzoru w formie, który może być odczytany elektronicznie.

Wytyczna 38 – Waluta i jednostki

- 1.99. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by wszelkie dane finansowe były przekazywane w walucie, którą posługuje się zakład lub grupa przekazująca informacje, z czym wiąże się konieczność przeliczenia wartości w innych walutach na walutę przyjętą do celów przekazania informacji, według kursu wymiany obowiązującego na koniec okresu sprawozdawczego.
- 1.100. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by wszelkie dane ilościowe były przekazywane z dokładnością do jednostki.

Wytyczna 39 – Formuły sprawdzające poprawność danych

- 1.101. Zgodnie z art. 35 i 254 dyrektywy Wyłłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, by w przypadku przekazywanych danych spełnione były wszelkie formuły sprawdzające poprawność danych określone w załączniku technicznym VII.

Zasady dotyczące zgodności i sprawozdawczości

- 1.102. Niniejszy dokument zawiera wytyczne opublikowane zgodnie z przepisami art. 16 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA właściwe krajowe organy nadzoru dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do odpowiednich wytycznych i zaleceń.
- 1.103. Właściwe krajowe organy nadzoru stosujące się lub zamierzające się stosować do treści niniejszych wytycznych powinny w odpowiedni sposób włączyć je do swoich ram regulacyjnych lub nadzorczych.
- 1.104. Właściwe krajowe organy nadzoru przekazują EIOPA odpowiednie informacje o tym, czy stosują się lub zamierzają się stosować do treści niniejszych wytycznych, podając przyczyny ewentualnej odmowy stosowania się do ich treści, w ciągu 2 miesięcy od daty ich publikacji.
- 1.105. W przypadku nieprzekazania odpowiednich informacji w tym terminie EIOPA uzna, że właściwe krajowe organy nadzoru nie wywiązały się ze spoczywającego na nich obowiązku w zakresie sprawozdawczości.

Postanowienia końcowe i przegląd

- 1.106. Niniejsze wytyczne podlegają przeglądowi EIOPA.
- 1.107. W szczególności, terminy, o których mowa w wytycznej 35 mogą ulec zmianie, zależnie od ostatecznego rozwoju negocjacji dyrektywy Omnibus II.

Załącznik techniczny I: Zakres informacji ilościowych

W niniejszym załączniku został określony zakres informacji, które powinny być przekazywane do krajowych organów nadzoru w odniesieniu do poszczególnych formularzy pod wskazanymi odniesieniami:.

S.01.01 – Zawartość pakietu przekazywanych informacji

1. Zawartość pakietu przekazywanych informacji obejmuje informacje zawarte w załączniku technicznym II w ramach odniesienia S.01.01 (różne warianty), w którym wyszczególniono zawartość przekazywanego instantu sprawozdawczego.

S.01.02– Informacje podstawowe (uprzednio BI)

2. „Informacje podstawowe” obejmują informacje uwzględniające notę objaśniającą zawartą w ramach odniesienia S.01.02 (różne warianty) w załączniku technicznym II z wyszczególnieniem podstawowych informacji dotyczących działalności zakładu oraz ogólnych informacji dotyczących zakresu sprawozdawczości ilościowej.

S.02.01– Bilans (uprzednio BS-C1)

3. **„Bilans” obejmuje** informacje uwzględniające notę objaśniającą zawartą w ramach odniesienia S.02.01(różne warianty) w załączniku technicznym II w podziale na pozycje wycenione w oparciu o art. 75 dyrektywy Wyłatalność II oraz wycenione zgodnie z zasadami rachunkowości stosowanymi przez zakład ubezpieczeń lub ubezpieczeniową grupę kapitałową na potrzeby sprawozdawczości statutowej. Dane zawarte w bilansie powinny obejmować całość działalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji zarówno w odniesieniu do jednostkowej działalności zakładu, jak i działalności grupy.
4. W przypadku sprawozdawczości kwartalnej dane bilansowe, o których mowa w poprzednim punkcie, powinny uwzględniać wyłącznie wycenę dokonaną w oparciu o art. 75 dyrektywy Wyłatalność II.

S.02.02– Aktywa i zobowiązania w walutach (uprzednio BS-C1D)

5. „Aktywa i zobowiązania w walutach” obejmują informacje uwzględniające notę objaśniającą, zawartą w ramach odniesienia S.02.02 w załączniku technicznym II, w odniesieniu do poszczególnych walut stanowiących przynajmniej 90% ogólnej wartości aktywów i zobowiązań. Sprawozdawczością objęte są dane odnoszące się do aktywów lub zobowiązań, których wartość jest wyrażona w walucie.

S.06.02–wykaz aktywów (uprzednio AS-D1)

6. „Szczegółowy wykaz aktywów” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą zawartą w ramach odniesienia S.06.02 (różne warianty) w załączniku technicznym II, spełniające poniższe wymogi:
- a) Szczegółowy wykaz wszystkich inwestycji zaklasyfikowanych do kategorii od 1 do 9 określonych w załączniku technicznym IV – Kategorie uzupełniających kodów identyfikacyjnych, z rozróżnieniem aktywów funduszy wyodrębnionych oraz rozróżnieniem między aktywami związanymi z ubezpieczeniami na życie oraz pozostałymi ubezpieczeniami osobowymi i ubezpieczeniami majątkowymi, w przypadku gdy zakład lub grupa dokonują takiego rozróżnienia dla własnych potrzeb; oraz
 - b) każde aktywó jest ujmowane osobno w odniesieniu do każdego portfela lub każdego funduszu wyodrębnionego, bądź innego funduszu wewnętrznego,
 - c) dla inwestycji zaklasyfikowanych do następujących kategorii w ramach kategorii uzupełniających kodów identyfikacyjnych, określonych w załączniku technicznym V:
 - CIC 71 (Gotówka), wyszczególnić każdą walutę,
 - CIC 72 (Depozyty zbywalne (na żądanie) (ekwiwalenty środków pieniężnych)), wyszczególnić każdą parę (bank, waluta),
 - CIC 73 (Pozostałe depozyty krótkoterminowe (do jednego roku)), wyszczególnić każdą parę (bank, waluta),
 - CIC 8X (Hipoteki i pożyczki) dla hipotek i pożyczek dla klientów indywidualnych, łącznie z kredytami i pożyczkami pod zastaw polisy, wyszczególnić starszy szczebel zarządczy oraz innych klientów indywidualnych, bez rozróżniania pomiędzy klientami;
 - CIC 95 (Urządzenia i wyposażenie (przeznaczone) do użytku własnego przedsiębiorstwa), wyszczególnić łącznie wszystkie urządzenia i wyposażenie.
7. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
- a) w przypadku zastosowania wyłącznie metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, sprawozdanie powinno odzwierciedlać skonsolidowany stan aktywów grupy (tzn. bez uwzględnienia transakcji wewnątrzgrupowych). Sprawozdanie należy sporządzić w następujący sposób:
 - nie należy wypełniać pozycji: „Nazwa prawna podmiotu”;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie oraz ubezpieczeniowych spółek holdingowych: należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;

- w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze i spółek celowych będących jednostkami zależnymi: należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
 - w przypadku pozostałych jednostek zależnych: należy wyszczególnić wszystkie posiadane mniejszościowe udziały kapitałowe i zaklasyfikować je z wykorzystaniem kategorii przewidzianych w pozycji „Udziały kapitałowe”;
 - w przypadku zakładów, podlegających znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE: należy wyszczególnić każdy zakład i zaklasyfikować je z wykorzystaniem kategorii przewidzianych w pozycji „Udziały kapitałowe”; oraz
 - w przypadku innych sektorów finansowych: wyszczególnić wszystkie podmioty z innych sektorów finansowych, w których posiadane są udziały, i zaklasyfikować je z wykorzystaniem kategorii przewidzianych dla pozycji „Udziały kapitałowe”;
- b) w przypadku zastosowania wyłącznie metody 2 określonej w art. 233 dyrektywy Wyłącznie II sprawozdanie powinno zawierać szczegółowy wykaz aktywów posiadanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowe spółki holdingowe oraz jednostki zależne bez uwzględnienia transakcji wewnątrzgrupowych lub wyszczególnienie wszystkich zakładów, podlegających znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE. Sprawozdanie należy sporządzić w sposób następujący:
- należy wypełnić pozycję: „Nazwa prawna podmiotu”;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie oraz ubezpieczeniowych spółek holdingowych: należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze i spółek celowych będących jednostkami zależnymi (z uwzględnieniem podmiotów z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego i podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego), należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
 - w przypadku pozostałych jednostek zależnych (z uwzględnieniem podmiotów z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru

Gospodarczego i podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego) należy wyszczególnić wszystkie mniejszościowe udziały kapitałowe;

- w przypadku zakładów, podlegających znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE (z uwzględnieniem podmiotów z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego i podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego): należy wyszczególnić wszystkie zakłady, na które wywierany jest wpływ; oraz
- w przypadku innych sektorów finansowych: wyszczególnić wszystkie podmioty z innych sektorów finansowych, w których posiadane są udziały;

c) W przypadku połączenia metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II i metody 2 określonej w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II:

- i. Pierwsza część sprawozdania odzwierciedla skonsolidowany stan aktywów ubezpieczeniowej grupy kapitałowej (tj. bez uwzględnienia transakcji wewnątrzgrupowych) podlegających sprawozdawczości. Sprawozdanie należy sporządzić w następujący sposób:
 - nie należy wypełniać pozycji: „Nazwa prawna podmiotu”;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie oraz ubezpieczeniowych spółek holdingowych: należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze i spółek celowych będących jednostkami zależnymi, wobec których stosuje się metodę 1 określoną w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II: należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
 - w przypadku pozostałych jednostek zależnych, wobec których stosuje się metodę 1 określoną w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II: należy wyszczególnić wszystkie posiadane jednostki i zaklasyfikować je z wykorzystaniem kategorii przewidzianych dla pozycji „Udziały kapitałowe”;
 - w przypadku zakładów, podlegających znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE, wobec których stosuje się metodę 1, określoną w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II: należy wyszczególnić wszystkie posiadane jednostki i zaklasyfikować je z wykorzystaniem kategorii przewidzianych dla pozycji „Udziały kapitałowe”;

- w przypadku innych sektorów finansowych: należy wyszczególnić wszystkie podmioty z innego sektora finansowego, w których posiadane są udziały, i zaklasyfikować je z wykorzystaniem kategorii przewidzianych dla pozycji „Udziały kapitałowe”; oraz
 - w przypadku jednostek zależnych, wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II: należy wyszczególnić wszystkie jednostki zależne i zaklasyfikować je przy wykorzystaniu kategorii przewidzianych dla pozycji „Udziały kapitałowe”; oraz
 - w przypadku zakładów, podlegających znaczącemu wpływowi, określonemu w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE, wobec których stosuje się metodę 2, określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II: należy wyszczególnić wszystkie posiadane jednostki i zaklasyfikować je z wykorzystaniem kategorii przewidzianych dla pozycji „Udziały kapitałowe”.
- ii. Druga część sprawozdania powinna zawierać, bez uwzględnienia transakcji wewnątrzgrupowych, szczegółowy wykaz aktywów posiadanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innym zakładzie, ubezpieczeniowe spółki holdingowe oraz jednostki zależne lub wyszczególnienie każdego zakładu podlegającego znaczącemu wpływowi, określonemu w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE. Sprawozdanie należy sporządzić w następujący sposób:
- należy wypełnić pozycję „Nazwa prawna podmiotu”;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie oraz ubezpieczeniowych spółek holdingowych, wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II: należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze i spółek celowych będących jednostkami zależnymi (z uwzględnieniem podmiotów z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego i podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego), wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II, należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
 - w przypadku pozostałych jednostek zależnych, wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II (z uwzględnieniem podmiotów z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw uznanych za równoważne

spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego), należy wyszczególnić wszystkie jednostki zależne;

- w przypadku zakładów, podlegających znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE, wobec których stosuje się metodę 2, określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II, (z uwzględnieniem podmiotów z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego i podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego): należy wyszczególnić wszystkie zakłady;
- w przypadku innych sektorów finansowych: należy wyszczególnić wszystkie podmioty z innego sektora finansowego, w których posiadane są udziały.

S.08.01 – wykaz instrumentów pochodnych – pozycje otwarte (uprzednio AS-D20)

8. „Wykaz instrumentów pochodnych – pozycje otwarte” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą zawartą w ramach odniesienia S.08.01 (różne warianty) w załączniku technicznym II, spełniające następujące wymagania:
- a) Wykaz wszystkich instrumentów pochodnych zaklasyfikowanych do kategorii A do F określonych w załączniku technicznym IV – Kategorie uzupełniających kodów identyfikacyjnych, z rozróżnieniem aktywów funduszy wyodrębnionych oraz rozróżnieniem między aktywami związanymi z ubezpieczeniami na życie oraz pozostałymi ubezpieczeniami osobowymi i ubezpieczeniami majątkowymi, w przypadku, gdy zakład lub grupa dokonują takiego rozróżnienia dla własnych potrzeb, a także funduszu udziałowego. W przypadku, gdy zakład emituje instrumenty pochodne jako wewnętrzne (grupowe) instrumenty pochodne oraz gdy instrumenty pochodne dotyczą zobowiązań zakładu;
 - b) wszystkie kontrakty na instrumenty pochodne obowiązujące w okresie sprawozdawczym i nierozliczone przed terminem przekazania informacji;
 - c) każdy instrument pochodny jest ujmowany osobno dla każdego portfela lub każdego funduszu wyodrębnionego bądź innego funduszu wewnętrznego; oraz
 - d) instrumentami pochodnymi podlegającymi sprawozdawczości są instrumenty posiadane bezpośrednio, a nie posiadane pośrednio poprzez fundusze inwestycyjne lub produkty strukturyzowane.
9. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymagania:
- a) w przypadku zastosowania wyłącznie metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II sprawozdanie powinno odzwierciedlać skonsolidowany stan aktywów grupy (tzn. bez uwzględnienia transakcji wewnątrzgrupowych). Sprawozdanie należy sporządzić w następujący sposób:

- nie należy wypełniać pozycji: „Nazwa prawna podmiotu”;
- w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie oraz ubezpieczeniowych spółek holdingowych: należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
- w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze i spółek celowych będących jednostkami zależnymi: należy wyszczególnić wszystkie posiadane instrumenty pochodne;
- nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych posiadanych przez pozostałe jednostki zależne;
- nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych związanych z zakładami podlegającymi znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE ; oraz
- nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych, które są w posiadaniu podmiotów, w których posiada się udziały kapitałowe, z innych sektorów finansowych.

b) w przypadku zastosowania wyłącznie metody 2 określonej w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II sprawozdanie powinno zawierać szczegółowy wykaz instrumentów pochodnych posiadanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, ubezpieczeniowe spółki holdingowe oraz jednostki zależne, bez uwzględnienia transakcji wewnątrzgrupowych. Sprawozdanie należy sporządzić w następujący sposób:

- należy wypełnić pozycję „Nazwa prawna podmiotu”;
- w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie oraz ubezpieczeniowych spółek holdingowych: należy wyszczególnić wszystkie posiadane aktywa;
- w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze i spółek celowych będących jednostkami zależnymi (z uwzględnieniem podmiotów z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego i podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego), należy wyszczególnić wszystkie posiadane instrumenty pochodne;
- nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych posiadanych przez pozostałe jednostki zależne;

- nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych związanych z zakładami podlegającymi znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE (z uwzględnieniem podmiotów z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego i podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego); oraz
 - nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych posiadanych przez podmioty, w których posiada się udziały kapitałowe, z innych sektorów finansowych (z uwzględnieniem podmiotów z Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów niebędących odpowiednikami spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego, odpowiedniki spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego).
- c) w przypadku połączenia metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II i metody 2 określonej w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II:
- i. pierwsza część sprawozdania odzwierciedla skonsolidowany stan instrumentów pochodnych grupy (tj. bez uwzględnienia transakcji wewnątrzgrupowych) podlegających sprawozdawczości. Sprawozdanie należy sporządzić w następujący sposób:
 - nie należy wypełniać pozycji: „Nazwa prawna podmiotu”;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie oraz ubezpieczeniowych spółek holdingowych, wobec których stosuje się metodę 1 opisaną w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II: należy wyszczególnić wszystkie posiadane instrumenty pochodne;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze i spółek celowych będących jednostkami zależnymi, wobec których stosuje się metodę 1 określoną w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II: należy wyszczególnić wszystkie posiadane instrumenty pochodne;
 - nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych związanych z zakładami podlegającymi znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE, wobec których stosuje się metodę 1 określoną w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II;
 - nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych posiadanych przez podmioty, w których posiada się udziały kapitałowe, z innych sektorów finansowych;

- nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych posiadanych przez jednostki zależne, wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II; oraz
 - nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych związanych z zakładami podlegającymi znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE, wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II.
- ii. druga część sprawozdania powinna zawierać szczegółowy wykaz instrumentów pochodnych posiadanych przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, ubezpieczeniowe spółki holdingowe oraz jednostki zależne bez uwzględnienia transakcji wewnątrzgrupowych. Sprawozdanie należy sporządzić w następujący sposób:
- należy wypełnić pozycję „Nazwa prawna podmiotu”;
 - w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ubezpieczeniowych spółek holdingowych, przedsiębiorstw świadczących usługi pomocnicze i spółek celowych będących jednostkami zależnymi (z uwzględnieniem podmiotów z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego i podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego), wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II należy wyszczególnić wszystkie posiadane instrumenty pochodne;
 - nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych posiadanych przez pozostałe jednostki zależne, wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych związanych z zakładami podlegającymi znaczącemu wpływowi, określone w art. 33 dyrektywy 1983/349/WE (z uwzględnieniem podmiotów z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego, wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - w przypadku zastosowania metody 2 określonej w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II nie należy uwzględniać instrumentów pochodnych związanych z udziałami w innych sektorach finansowych (z uwzględnieniem podmiotów z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, podmiotów z państw nieuznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz podmiotów z państw uznanych za równoważne spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego),

wobec których stosuje się metodę 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II.

S.14.01.a– rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie i ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie (uprzednio TP-F1Q)

10. „Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie i ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie – wartość najlepszego oszacowania w podziale na kraje” uwzględniające każdą linię biznesową określoną w załączniku technicznym III – Linie biznesowe. Formularz obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą zawartą w ramach odniesienia S.14.01.aw załączniku technicznym II, i spełniające następujące wymogi:
- a) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe wyznaczone w ujęciu łącznym (portfel replikowalny);
 - b) najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto wyznaczone jako suma najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka (portfel niereplikowalny);
 - c) łączny udział reasekuratorów i spółek celowych w rezerwach po uwzględnieniu korekty z tytułu oczekiwanych strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta; oraz
 - d) margines ryzyka.

S.14.01.b– rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie i ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie (uprzednio TP-F1)

11. „Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych” uwzględniają każdą linię biznesową określoną w załączniku technicznym III – Linie biznesowe i zawierają łączne informacje na temat bezpośredniej działalności ubezpieczeniowej i proporcjonalnej reasekuracji czynnej. Formularz obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą zawartą w ramach odniesienia S.14.01.bw załączniku technicznym II, i spełniające następujące wymogi:
- a) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe wyznaczone w ujęciu łącznym (portfel replikowalny);
 - b) najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto wyznaczone jako suma najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka (portfel niereplikowalny);
 - c) łączny udział reasekuratorów i spółek celowych w rezerwach po uwzględnieniu korekty z tytułu oczekiwanych strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta; oraz
 - d) margines ryzyka.
 - e) należy wyłącznie przekazywać informacje o następujących pozycjach dotyczących wartości najlepszych oszacowań brutto w podziale na kraje:

- i. najlepsze oszacowanie brutto dla poszczególnych krajów – kraj macierzysty;
 - ii. najlepsze oszacowanie brutto dla poszczególnych krajów – kraje nieprzekraczające progu istotności;
 - iii. łączne najlepsze oszacowanie brutto dla krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego przekraczających próg istotności; oraz
 - iv. łączne najlepsze oszacowanie brutto dla krajów spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego przekraczających próg istotności;
- b) wartość najlepszego oszacowania brutto w podziale na kraje odnosi się do kraju umiejscowienia ryzyka ubezpieczeniowego;
12. zastosowanie progu istotności:
- i. informacje na temat wartości najlepszego oszacowania brutto dla krajów których łączny udział w wartości najlepszego oszacowania w odniesieniu do bezpośredniej działalności ubezpieczeniowej w ramach określonej linii biznesowej wynosi co najmniej 90%, przy czym pozostałą część należy wykazać w ramach pozycji „kraje Europejskiego Obszaru Gospodarczego przekraczające próg istotności” lub „kraje spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego przekraczające próg istotności”; oraz
 - ii. niezależnie od progu istotności, sprawozdawczości podlega wartość najlepszego oszacowania brutto w kraju macierzystym.

S.17.01.a - rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych; (uprzednio TP-E1Q)

13. „Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych”, uwzględniają każdą linię biznesową określoną w załączniku technicznym III – Linie biznesowe i zawierają łączne informacje na temat bezpośredniej działalności ubezpieczeniowej i proporcjonalnej reasekuracji czynnej. Formularz obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.17.01.a w załączniku technicznym II , , i spełniające następujące wymogi:
- a) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe wyznaczone w ujęciu łącznym (portfel replikowalny);
 - b) najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto wyznaczone jako suma najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka (portfel niereplikowalny);
 - c) łączny udział reasekuratorów i spółek celowych w rezerwach po uwzględnieniu korekty z tytułu oczekiwanych strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta; oraz
 - d) margines ryzyka.

S.17.01.b - rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych; (uprzednio TP-E1)

14. „Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych”, uwzględniają każdą linię biznesową określoną w załączniku technicznym III – Linie biznesowe i zawierają łączne informacje na temat bezpośredniej działalności ubezpieczeniowej i proporcjonalnej reasekuracji czynnej. Formularz obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.17.01.b w załączniku technicznym II i spełniające następujące wymogi:

- a) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe wyznaczone w ujęciu łącznym (portfel replikowalny);
- b) najlepsze oszacowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto wyznaczone jako suma najlepszego oszacowania i marginesu ryzyka (portfel niereplikowalny);
- c) łączny udział reasekuratorów i spółek celowych w rezerwach po uwzględnieniu korekty z tytułu oczekiwanych strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez kontrahenta; oraz
- d) margines ryzyka.;
- e) należy wyłącznie przekazywać informacje o następujących pozycjach dotyczących wartości najlepszych oszacowań brutto w podziale na kraje:
 - i. najlepsze oszacowanie brutto dla poszczególnych krajów – kraj macierzysty;
 - ii. najlepsze oszacowanie brutto dla poszczególnych krajów – kraje nieprzekraczające progu istotności;
 - iii. łączne najlepsze oszacowanie brutto dla krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego przekraczających próg istotności; oraz
 - iv. łączne najlepsze oszacowanie brutto dla krajów spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego przekraczających próg istotności;
- f) wartość najlepszego oszacowania brutto w podziale na kraje odnosi się do kraju umiejscowienia ryzyka dla linii biznesowych obejmujących następujące ubezpieczenia: „pokrycia kosztów medycznych”, „na wypadek utraty dochodów”, „pracownicze”, „od ognia i pozostałych szkód rzeczowych” oraz „kredytu i gwarancji ubezpieczeniowej”;
- g) w odniesieniu do wszystkich pozostałych linii biznesowych pozostałych ubezpieczeń osobowych i ubezpieczeń majątkowych wartość najlepszego oszacowania brutto w podziale na kraje odnosi się do kraju podpisania umowy ubezpieczenia.

15. zastosowanie progu istotności:

i informacje na temat wartości najlepszego oszacowania brutto, dla krajów których łączny udział w wartości najlepszego oszacowania w odniesieniu do bezpośredniej działalności ubezpieczeniowej w ramach określonej linii biznesowej wynosi co najmniej 90%, przy czym pozostałą część należy wykazać w ramach pozycji „kraje Europejskiego Obszaru Gospodarczego przekraczające próg istotności” lub „kraje spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego przekraczające próg istotności”; oraz

ii niezależnie od progu istotności, sprawozdawczości podlega wartość najlepszego oszacowania brutto w kraju macierzystym.

S.23.01– środki własne (uprzednio OF-B1Q i OF-B1)

16. „Środki własne” obejmują informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.23.01 (różne warianty) w załączniku technicznym II, spełniające następujące wymagania:

- a) informacje o pozycjach i kategoriach podstawowych środków własnych;
- b) informacje o pozycjach i kategoriach uzupełniających środków własnych;
- c) informacja o dostępnych i dopuszczalnych środkach własnych na pokrycie wymogów wypłacalności;
- d) informacje o rezerwie wynikającej z uzgodnienia wartości bilansu statutowego z bilansem na potrzeby Dyrektywy Wypłacalność II; oraz
- e) informacje o oczekiwanych zyskach z tytułu przyszłych składek w ramach działalności z zakresu ubezpieczeń na życie i pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych.

S.25.01– kapitałowy wymóg wypłacalności – dla zakładów stosujących formułę standardową lub częściowe modele wewnętrzne; (uprzednio SCR-B2A)

17. „Kapitałowy wymóg wypłacalności – dla zakładów stosujących formułę standardową lub częściowe modele wewnętrzne” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.25.01 (różne warianty) w załączniku technicznym II i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłacalności obliczanym za pomocą formuły standardowej, lub, w przypadku zakładów stosujących częściowe modele wewnętrzne, rozbitcie na część kapitałowego wymogu wypłacalności obliczaną za pomocą formuły standardowej i część wyznaczaną za pomocą częściowego modelu wewnętrznego, o ile jest stosowany.

18. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim, należy spełnić następujące wymagania:

- a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wyłączalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłączalność II;
- b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wyłączalność II; oraz
- c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.25.02– kapitałowy wymóg wypłacalności – dla zakładów stosujących częściowe modele wewnętrzne (uprzednio SCR-B2B)

19. „Kapitałowy wymóg wypłacalności – dla zakładów stosujących częściowe modele wewnętrzne” obejmuje informacje, uwzględniające notę objaśniającą, określoną w ramach odniesienia S.25.02 (różne warianty) w załączniku technicznym II i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłacalności wyznaczanym za pomocą częściowego modelu wewnętrznego.
20. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
 - a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wyłączalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłączalność II;
 - b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wyłączalność II; oraz
 - c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.25.03– kapitałowy wymóg wypłacalności – dla zakładów stosujących pełne modele wewnętrzne (uprzednio SCR-B2C)

21. „Kapitałowy wymóg wypłacalności – dla zakładów stosujących pełne modele wewnętrzne” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.25.03 (różne warianty) w załączniku technicznym II L i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłacalności wyznaczanym za pomocą pełnego modelu wewnętrznego.
22. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
 - a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wyłączalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłączalność II;

- b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II; oraz
- c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.26.01 – kapitałowy wymóg wypłącalności – ryzyko rynkowe (uprzednio SCR-B3A)

- 23. „Kapitałowy wymóg wypłącalności –ryzyko rynkowe” obejmuje informacje, uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.26.01 (różne warianty) w załączniku technicznym II i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłącalności odnoszącym się do ryzyka rynkowego, wyznaczanym za pomocą formuły standardowej.
- 24. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
 - a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II; oraz
 - c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.26.02 – kapitałowy wymóg wypłącalności – ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta (uprzednio SCR-B3B)

- 25. „Kapitałowy wymóg wypłącalności –ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.26.02 (różne warianty)w załączniku technicznym II i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłącalności odnoszącym się do ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, wyznaczanym za pomocą formuły standardowej.
- 26. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
 - d) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wyłącalność II;
 - e) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wyłącalność II; oraz

- f) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.26.03– kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie (uprzednio SCR-B3C)

27. „Kapitałowy wymóg wypłacalności –ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach na życie” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.26.03 (różne warianty) w załączniku technicznym II i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłacalności odnoszącym się do ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach na życie, wyznaczanym za pomocą formuły standardowej.
28. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
- a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
 - b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II; oraz
 - c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.26.04– kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach zdrowotnych (uprzednio SCR-B3D)

29. „Kapitałowy wymóg wypłacalności –ryzyko ubezpieczeniowe w ubezpieczeniach zdrowotnych” obejmuje informacje, uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.26.04 (różne warianty)w załączniku technicznym II i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłacalności odnoszącym się do ryzyka ubezpieczeniowego w ubezpieczeniach zdrowotnych, wyznaczanym za pomocą formuły standardowej.
30. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
- a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
 - b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II; oraz
 - c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.26.05– kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych (uprzednio SCR-B3E)

31. „Kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko ubezpieczeniowe w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych” – obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia SCR S.26.05 (różne warianty) w załączniku technicznym II i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłacalności odnoszącym się do ryzyka ubezpieczeniowego w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych, wyznaczanym za pomocą formuły standardowej.
32. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
- a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
 - b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II; oraz
 - c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.26.06– kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko operacyjne (uprzednio SCR-B3G)

33. „Kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko operacyjne” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.26.06 (różne warianty) w załączniku technicznym II, sporządzone zgodnie ze wzorem formularza określonym w ramach odniesienia SCR B3G-T w załączniku technicznym III i zawiera informacje o kapitałowym wymogu wypłacalności odnoszącym się do ryzyka operacyjnego, wyznaczanym za pomocą formuły standardowej.
34. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymogi:
- a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
 - b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1 określoną w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II; oraz
 - c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.27.01– kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko katastroficzne w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych (uprzednio SCR-B3F)

35. „Kapitałowy wymóg wypłacalności – ryzyko katastroficzne w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.27.01 (różne warianty) w załączniku technicznym II spełniające następujące wymagania:
- a) informacje o kapitałowym wymogu wypłacalności w odniesieniu do ryzyka katastroficznego w pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych, w tym ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych, wyznaczanym za pomocą formuły standardowej; oraz
 - b) w odniesieniu do każdego rodzaju ryzyka katastroficznego należy określić efekt ograniczenia ryzyka osiągnięty dzięki umowom reasekuracji i spółkom celowym. Wyliczenie to ma charakter prospektywny i należy je przeprowadzić w oparciu o program reasekuracyjny na następny okres sprawozdawczy.
36. W przypadku sprawozdawczości ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, oprócz wymogów określonych w punkcie poprzednim należy spełnić następujące wymagania:
- a) informacje są wymagane w przypadku zastosowania metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, albo wyłącznie, albo w połączeniu z metodą 2 określoną w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II;
 - b) w przypadku zastosowania metody połączonej informacje należy przekazywać wyłącznie w odniesieniu do tej części grupy, dla której do wyliczeń zastosowano metodę 1, o której mowa w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II; oraz
 - c) informacje nie są wymagane w przypadku grup stosujących wyłącznie metodę 2.

S.28.01– minimalny wymóg kapitałowy (z wyjątkiem zakładów prowadzących działalność w obu działach ubezpieczeń) (uprzednio MCR B4A)

37. „Minimalny wymóg wypłacalności – z wyjątkiem zakładów prowadzących działalność w obu działach ubezpieczeń” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.28.01 (różne warianty) zawartej w załączniku technicznym II i zawiera informacje o minimalnym wymogu kapitałowym dla zakładów innych niż prowadzące działalność w obu działach ubezpieczeń.

S.28.02– minimalny wymóg kapitałowy – zakłady prowadzące działalność w obu działach ubezpieczeń (uprzednio MCR B4B)

38. „Minimalny wymóg wypłacalności – dla zakładów prowadzących działalność w obu działach ubezpieczeń” obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.28.02 (różne warianty) w załączniku technicznym II i zawiera informacje o minimalnym wymogu kapitałowym dla zakładów prowadzących działalność w obu działach ubezpieczeń.

S.32.01.g – podmioty wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej (uprzednio G01)

39. “Zakłady wchodzące w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej” uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.32.01.g w załączniku technicznym II, spełniające następujące wymogi:
- a) wyszczególnienie wszystkich zakładów wchodzących w skład ubezpieczeniowej grupy kapitałowej, w tym informacje o ich formie prawnej właściwych krajowych organach nadzoru i typie podmiotu;
 - b) główne dane finansowe dla każdego wyszczególnionego podmiotu;
 - c) informacje o powiązaniach (oddziaływaniu); oraz
 - d) informacje dotyczące objęcia nadzorem grupowym oraz wyboru metody obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności.

S.33.01 – wymogi kapitałowe dla pojedynczych zakładów ubezpieczeń i pojedynczych zakładów reasekuracji (uprzednio G03)

40. „Wymogi kapitałowe dla pojedynczych zakładów ubezpieczeń i pojedynczych zakładów reasekuracji” obejmują informacje, uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.33.01 w załączniku technicznym II, spełniające następujące wymogi:
41. W odniesieniu do wszystkich zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji z Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego (o ile stosuje się przepisy dyrektywy Wypłacalność II) w przypadku zastosowania metody 2 opisanej w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II:
- a) wyszczególnienie wymogów kapitałowych dla pojedynczych zakładów należących do grupy, w tym kapitałowego wymogu wypłacalności, minimalnego wymogu kapitałowego i środków własnych dopuszczonych na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności;
 - b) w przypadku zastosowania formuły standardowej – informacje o uproszczeniach i zastosowaniu częściowego modelu wewnętrznego;
 - c) informacje o modelu wewnętrznym grupy lub pojedynczego zakładu.

42. Dodatkowo w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lokalne wymogi kapitałowe, minimalne wymogi kapitałowe i dopuszczone środki własne zgodnie z lokalnymi przepisami, niezależnie od metody obliczeniowej.

S.34.01.g – wymogi kapitałowe dla pozostałych regulowanych i nieregulowanych podmiotów finansowych, w tym dla ubezpieczeniowych spółek holdingowych (uprzednio G04)

43. „Wymogi kapitałowe dla pozostałych regulowanych i nieregulowanych podmiotów finansowych, w tym dla ubezpieczeniowych spółek holdingowych oraz spółek holdingowych o działalności mieszanej” obejmują informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.34.01.g w załączniku technicznym II i zawiera wyszczególnienie wymogów kapitałowych dla pozostałych regulowanych i nieregulowanych podmiotów finansowych, w tym dla ubezpieczeniowych spółek holdingowych, niezależnie od tego, czy mają status kontrolowanych czy też nie, w tym hipotetycznego kapitałowego wymogu wypłacalności lub sektorowego wymogu kapitałowego, hipotetycznego minimalnego wymogu kapitałowego lub sektorowego minimalnego wymogu kapitałowego oraz dopuszczonych środków własnych.

S.35.01.g – udział w rezerwach ubezpieczeniowej grupy kapitałowej (uprzednio G14)

44. Wykaz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych składających się na rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe ubezpieczeniowej grupy kapitałowej obejmuje informacje uwzględniające notę objaśniającą określoną w ramach odniesienia S.35.01.g w załączniku technicznym II, spełniające następujące wymogi:
- a) wykaz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych – pozostałe ubezpieczenia osobowe i ubezpieczenia majątkowe z wyłączeniem ubezpieczeń zdrowotnych;
 - b) wykaz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych – ubezpieczenia zdrowotne o charakterze pozostałych ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych;
 - c) wykaz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych – ubezpieczenia zdrowotne o charakterze ubezpieczeń na życie;
 - d) wykaz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych – ubezpieczenia na życie z wyłączeniem ubezpieczeń zdrowotnych i ubezpieczeń z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym i związanych z wartością indeksu;
 - e) wykaz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych – ubezpieczenia z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym i związane z wartością wyrażone indeksem; oraz
 - f) łączna wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych grupy (z wyłączeniem transakcji wewnątrzgrupowych).

45. Szablon stosuje się dla metody 1 określonej w art. 230 dyrektywy Wypłacalność II, metody 2 określonej w art. 233 dyrektywy Wypłacalność II oraz połączenia metod 1 i 2.